

ПРОТОКОЛ № 21

от двадесет и първото заседание на Великотърновския общински съвет, проведено на 22.03.2021 г. от 10.00 часа, чрез платформата CISCO Webex Meetings.

Преди откриването на заседанието беше направена поименна проверка на общинските съветници.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Уважаеми великотърновци, уважаеми колеги, налице е необходимият кворум за провеждане на днешното заседание.

По уважителни причини отсъстват Гергана Евтимова, Драгомир Йосифов и Тихомир Нанев.

Откривам двадесет и първото заседание на Великотърновския общински съвет.

В конферентната връзка участват кметът, заместник–кметовете и гостите, които са сред нас.

Моментът е тържествен, затова предлагам в началото да изслушаме химните на Република България, на Европейския съюз и на Велико Търново.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Много са славните битки и събития, белязали хилядолетната история на великия Царевград Търнов. Но победата на цар Иван Асен II над епирския деспот Теодор Комнин в битката при Клокотница е трайно в паметта на великотърновци и се издига като връх в целия български летопис.

Затова още от далечната 1879-а чрез летописите пред нас оживява радостта на търновското гражданство от Празника 22-и март.

Повече от 140 години поколенията преди нас разказват за славните дела на предците ни навръх Деня на Велико Търново.

Днес аз пожелавам на всички нас да помним датите на тези събития, съхранили ни като народ и държава. Делата на прадедите ни са единствените непреходни разказвачи, които ни водят и ще продължат да ни водят към бъдещето – с честност и достойнство.

Честит празник, колеги!

Честит празник и на гражданите на В. Търново!

Преминаваме към дневния ред.

Проектът за дневен ред от две точки.

Точка първа е „Удостояване със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“.

Втората точка е „Връчване на награда „Велико Търново“.

Поставям на гласуване дневния ред.

Гласуването е с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници.

1. Атанас Парушев: За
2. Валерия-Тереза Дончева: За
3. Венцислав Спирдонов: За

4. Георги Марков: За
5. Георги Недев: За
6. Гюнай Далоолу: За
7. Даниела Андреева-Тодорова: За
8. Деян Куздов: За
9. Деян Хаджийски: За
10. Евгени Коев: За
11. Елена Чамуркова: За
12. Жельо Желев: За
13. Иван Александров: За
14. Йорданка Стефанова: За
15. Калина Широкова: За
16. Калоян Янков: За
17. Красин Каракоцев: За
18. Мавроди Калейнски: За
19. Мариян Кенаров: За
20. Мирослав Трифонов: За
21. Николен Стойнов: За
22. Петко Тюфекчиев: За
23. Пламен Петров: За
24. Росен Иванов: За
25. Стефан Антонов: За
26. Стоян Витанов: За
27. Сунай Мунков: За
28. Тодор Тодоров: За

Дневният ред се приема с 28 „за“, „против“ няма, „въздържал се“ няма.

ДНЕВЕН РЕД:

1. Удостояване със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“, Вх. № 1186/18.03.2021 г.
2. Връчване на награда „Велико Търново“.

ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТНОСНО: Удостояване със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“, Вх. № 1186/18.03.2021 г.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Удостояване със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“, Вх. № 1186 от 18.03.2021 година.

Г-н РОСЕН ИВАНОВ: Г-н Спирдонов, давам Ви думата в качеството Ви на председател на Комисията по чл. 29 от Наредбата за символите и наградите на Община В. Търново да ни запознаете с резултатите от заседанието на комисията.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Уважаеми общински съветници, Комисията проведе заседание на 15.03.2021 г., на което бяха разгледани постъпилите номинации за удостояване със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново”.

Комисията предлага със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново” да бъдат удостоени:

проф. д-р на историческите науки Милко .....Палангурски
и посмъртно – Българските генерали, родени във Велико Търново и произведени в звание до 1945 г.

Проф. д-р Милко Палангурски е изследовател на модерната българска история. Научната му дейност е свързана и с активна обществена дейност за превръщане на Велико Търново в център на националната политика и на културната карта на страната. Той е сред инициаторите и автор на мотивирани предложения за обявяване на 22 септември – Ден на независимостта, за официален празник. Възстановяването на този празник превърна Велико Търново в център на националните тържества.

Проф. д-р Милко Палангурски е деен участник за реализиране на идеята Велико Търново да бъде обявен за историческа и духовна столица на България - един от най-важните актове в съвременната история на Велико Търново, който чертае много перспективи за бъдещото развитие на града и региона.

Проф. Палангурски е сред основните организатори на честванията по случай 140 години от Търновската конституция.

Посмъртното удостояване със званието „Почетен гражданин“ на генералите, родом от Велико Търново, е израз на обществено признание на приноса им в изграждането и утвърждаването на българската държава и армия. Всеки от тях е родово, професионално и обществено свързан с Велико Търново. Със своите дела те са прославили Велико Търново и ние, като техни наследници, ще отдадем своята почит пред тях с това последно за тях звание.

Давам думата за изказвания по предложението.

Изказвания не са заявени.

Преминаваме към гласуване на предложението.

Гласуването е с мнозинство повече от половината от присъстващите съветници.

Предложението беше подложено на гласуване:

1. Атанас Парушев: За
2. Венцислав Спирдонов: За
3. Георги Марков: За
4. Георги Недев: За
5. Деян Куздов: За
6. Деян Хаджийски: За
7. Евгени Коев: За
8. Елена Чамуркова: За
9. Жельо Желев: За
10. Иван Александров: За

11. Йорданка Стефанова: За
12. Калоян Янков: За
13. Мавроди Калейнски: За
14. Мариян Кенаров: За
15. Мирослав Трифонов: За
16. Нейко Генчев: За
17. Николен Стойнов: За
18. Пламен Петров: За
19. Росен Иванов: За
20. Светослав Дермански: За
21. Сунай Мунков: За
22. Тодор Тодоров: За
23. Юлия Тонкова: За

Предложението беше прието с 23 „за“, „против“ няма, „въздържал се“ няма.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Великотърновският общински съвет приема **Решение № 525 от 22.03.2021 г.** със следния текст:

На основание чл. 21, ал.1, т. 22 от ЗМСМА и чл. 30 от Наредба за символите и наградите на Община Велико Търново, Великотърновски общински съвет:

I. Удостоява със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“

проф. д-р на историческите науки Милко..... Палангурски

II. Удостоява посмъртно със званието „Почетен гражданин на град Велико Търново“

Българските генерали, родени във Велико Търново и произведени в звание до 1945 г.

1. Генерал – майор Сава ..... Муткуров /1852-1891/;
2. Генерал – лейтенант Атанас .... Атанасов /1891 – 1944/;
3. Генерал – лейтенант Никола ..... Михов /1891-1945/;
4. Генерал – майор Рашко ..... Атанасов /1885 – 1945/;
5. Генерал – майор Никола ..... Недев /1886 – 1970/;
6. Генерал – майор Иван ..... Сарафов /1856 – 1935/;
7. Генерал – майор Димитър ..... Недялкович /1858 – 1928/;
8. Генерал – майор Иван ..... Паскалев /1860 – 1941/;
9. Генерал – лейтенант Иван ..... Фичев / 1860 - 1931/;
10. Генерал – майор Рашко /Рашо/ ..... Георгиев / 1863 – 1939/;
11. Генерал – лейтенант Христо ..... Недялков /1864 – 1930/;
12. Генерал – майор Атанас ..... Минчев /1865 – 1936/;

13. Генерал – майор Михаил ..... Георгиев /1865 – 1923/;
14. Генерал – майор Христо ..... Бояджиев /1865 – 1939/;
15. Генерал – майор Боян /Белю/ .....Христов /1866 – неизв./;
16. Генерал – майор Асен ..... Николов /1867 – 1929/;
17. Генерал – майор Иван ..... Марков /1869 – 1940/;
18. Генерал – майор Стефан ..... Славчев /1869 – 1965/;
19. Генерал – майор Петър .....Ганчев /1874 – 1951/;
20. Генерал – лейтенант Иван .....Семерджиев /1877 – 1959/;
21. Генерал – майор Константин .....Григоров /1878 – неизв./;
- 22.Генерал от пехотата Константин ..... Соларов /1881 – 1959/;
23. Генерал – лейтенант Никола ....Марков /1888 – 1974/;
24. Генерал – майор Иван ..... Иванов /1886 – 1964/;
25. Генерал – лейтенант Никола ..... Хаджипетков /1891 – 1949/;
26. Контраадмирал Сава ..... Иванов /1891 – 1958/;
27. Генерал – майор Никола .....Алексиев /1894 – 1978/;
28. Генерал – майор Стефан .....Бояджиев /1895 – 1972/;
29. Генерал – лейтенант Георги ..... Марков /1886 – 1966/;
30. Генерал – майор Иван ..... Попов /1868 – 1925/;
31. Адмирал Сава ..... Стефанов /1884 – 1970/;
32. Генерал – майор Иван ..... Тулешков /1886 – 1959/;
33. Генерал – майор Христо ..... Антонов /1886 – 1958/;
34. Генерал – майор Михаил .....Беджев /1893 – 1978/;
35. Генерал – майор Крум .....Колев /1890 – 1970/;
36. Генерал – майор Петър ..... Атанасов /1880 – неизв./;
37. Генерал – майор Димитър ..... Узунов /1884 – неизв./;

За всеки от тези генерали ние, от Община В. Търново, ще се постараме да издирим техните наследници, за да им връчим специално удостоверение.

ПО ВТОРА ТОЧКА ОТНОСНО: Връчване на награда „Велико Търново“.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Връчване на награда „Велико Търново“. Давам думата на председателя на Комисията г-жа Снежана Данева – заместник-кмет на Община Велико Търново да съобщи решението на комисията за присъждане на Награда „Велико Търново“.

Г-жа СНЕЖАНА ДАНЕВА – заместник-кмет на Община В. Търново: Добър ден на всички! Скъпи гости, уважаеми съграждани, на 18.03.2021 г. в изпълнение на Заповед на Кмета на Община В. Търново № РД 22479 от 4.03.2021 г. се проведе заседание на Комисията за определяне на носителите на награда „Велико Търново“ за 2021 г.

След необходимите за целта уточнения, размяна на мнения и проведено гласуване комисията единодушно реши да присъди две награди за 2021 г., като първата награда е на д-р Иван Църков, който със своята обществена ангажираност и

професионални качества управлява 15 г. Историческия музей със 150-годишна история, за приноса му за запазване и съхраняване на уникалното културно и историческо наследство на историческата и духовна столица на България – Велико Търново.

Д-р Цървов е археолог и утвърден специалист за периода на античната епоха. Неговите проучвания за емблематичния за римската епоха град Никополис ад Иструм и надгробната тракийска могила при село Големани допринасят за решаването на проблеми, свързани с архитектурата, градоустройството, занаятите и други.

Номиниран е от Културно-просветно сдружение „Клуб В. Търново“, от Сдружение на старите зидари и от Регионална библиотека „П. Р. Славейков“.

Втората награда Комисията реши да присъди на маестро Живко Петров за високи постижения в културата, както и по повод неговия 50-годишен юбилей.

Живко Петров е роден през 1970 г. в гр. Велико Търново. Завършва Националната музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“ със специалност „Пиано“. Работи с много български музиканти и певци като: Лили Иванова, Милчо Левиев, Йълдъз Ибрахимова, Ангел Заберски, Камелия Годорова, Белослава, Мария Илиева, Хилда Казасян, Орлин Павлов, Любо Киров, Орлин Горанов, Васко Василев и много други.

Работата на Живко Петров като продуцент бележи голяма част от музикалната сцена на България. Многократен участник в изданията на „Дикси джаз фест“, член на жури в Международния конкурс за вокална и инструментална музика „Звукът на времето“ във В. Търново, маестро Живко Петров с участието си в българския, европейски и световен музикален живот повишава престижа на В. Търново като град с традиции в културата и духовността.

Номиниран е от Инициативен комитет, съставен от художници, музиканти и интелектуалци.

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Преминаваме към видео обръщенията по повод празника.

Присъстващите в залата и общинските съветници изслушаха обръщения на кметовете от побратимените на В. Търново градове: Зугло, Цетина, Сиан, Бурса и Полтава.

Председателят на Общинския съвет покани г-н Панов – кметът на Община В. Търново, да връчи наградата на проф. Милко Палангурски.

Г-н МИЛКО ПАЛАНГУРСКИ: Уважаеми господа общински съветници, г-н Председателю, г-н Кмете, Ваше Преосвещенство, с Вас почнахме отдавна една идея и аз я чух току-що на китайски и на турски, което показва, че донякъде сме си свършили работата за това, което сме предвиждали и това, което сме желали.

Аз приемам тази наградата не толкова като лично признание /макар че не мога да крия, в крайна сметка и аз съм човек/ а като признание за онази група хора, които в последните 30-35 г. се опитваха постепенно по различни поводи да възстановят част от историческата съдба на Търново, да го превърнем, както каза г-н Председателят, в града на националните празненства на Независимостта и на всички други и да намерим достойното му място в нашата историческа съдба. Някои от тези хора вече не

са между живите, някои от тях са на преклонна възраст, други са в активна възраст. Нека да приемем, че това е награда за тях.

Разбира се, не мога да не благодаря на всички мои колеги, на всички онези колеги и сътрудници, с които сме работили през годините.

Не мога да не кажа, че всички тези идеи нямаше да бъдат факт, ако местната и централната власт по различни поводи не приемаха понякога шурите ни идеи и намерения и те се реализираха едно по едно.

И трябва да кажа: аз съм пришълец във В. Търново; това за мен е голямо признание. Не мога да си представя, че мога да се събудя в друг град, в който няма да виждам сутрин от терасата обвития в мъгла Царевец, кубетата на Катедралата или вдигнатите ръце на Патриарх Евтимий пред Университета. Тук съм заради любовта ми към историята, заради моя университет, който ми е дал всичко, за града, който ме е приел за гражданин още в тоталитарно време /такива бяха времената/. Не мога да си представя, че бих направил каквато и да е стъпка някъде другаде. Имам чувството, че отдавна съм част от интериора и в това не виждам нищо лошо.

И накрая: не мога да не благодаря на моята съпруга, на моята дъщеря: скъпи, извинете, но с мен се живее трудно. Знаем, че на вас ви беше трудно през всичките тези години, обещавам ви да ви бъде още по-трудно.

И още веднъж: благодаря!

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: Г-н Радев, заповядайте да връчим решението относно българските генерали.

Аз отново ще кажа, че ние ще пуснем специално обявление в пресата, с което да потърсим наследниците на тези генерали, за да можем да връчим лично на всеки от тях знак за почит.

Г-н Спирдонов покани г-жа Данева да връчи наградата „Велико Търново“. Наградата беше връчена на г-н Иван Църов.

Г-н ИВАН ЦЪРОВ: Уважаеми г-н Кмете, Ваше Преосвещенство, г-н Председателю на Общинския съвет и господа общински съветници, благодаря за високата чест, която ми е оказана!

Не мога да не спомена, че успехите на Регионалния исторически музей се дължат /естествено, дължат се донякъде на моята координация на работата на големия, 150-членен екип/ именно на тези хора, които със свръхголеми усилия се стараят да опазват и да представят пред публиката, пред обществеността и многобройните ни гости нашите обекти, които стопанисваме. Без тях нямаше да има тези резултати. Приемам наградата и като признание за техния труд.

Благодаря и на тези, които ме номинираха – Културно-просветно сдружение „Клуб В. Търново“, на Сдружението на старите зидари, на Регионалната библиотека и на всички останали, които вече ми поднесоха поздравления!

Пропуснах да спомена и моето семейство, което ме подкрепя във всичко.

Г-н Спирдонов покани г-н Петров за връчване на наградата.

Г-н ЖИВКО ПЕТРОВ: Честит празник, търновци!

За мен е щастие и огромна чест да притежавам тази награда и привилегия да бъда търновец, да бъда роден в най-красивия град на света.

Искам да благодаря на г-н Кмета, на г-н Председателя на Общинския съвет, на хората, които ме номинираха и разбира се – на комисията, която одобри моята номинация.

Спомням си едно прекрасно детство в блока на спортистите, Музикалната школа, Стефан Топалов - директор на Музикалната школа, моя преподавател – г-н Кисъов, който не е сред живите, и си пожелавам да бъдем по-добри, да бъдем здрави и по-човечни!

Благодаря и честит празник!

Г-н ДАНИЕЛ ПАНОВ – кмет на Община В. Търново: Уважаем г-н Председател, уважаеми дами и господа общински съветници, Ваше Високопреосвещенство, уважаеми проф. Палангурски, уважаеми гости, скъпи великотърновци, честит празник!

Знам, че за всички нас, за всеки, чийто живот е свързан с В. Търново - историческата и духовна столица на България, днешният ден е много специален и много зареждащ.

Празникът на любимия ни град винаги е бил празник на българския дух. Всички знаем, че това е знаково събитие за всички българи, знаково събитие за всички нас – великотърновци, за хората, които работим, за хората, които творим и градим В. Търново.

Гордост е за нас да си великотърновец. Гордост е да си българин! И заради славната ни история, и заради цялостната роля, която Търновград и Средновековна България имат в Европа.

Празникът на Велико Търново е свързан с битката при Клокотница и победата на цар Иван Асен II над епирския владетел Теодор Комнин. Но той символизира както военната мощ и успех, така и цялостния общобългарски възход и непреходност! Тази България, която Петър, Асен и Калоян възстановиха, тя е същата България на Кубрат, Аспарух, Тервел, Крум, Борис Покръстител, Симеон Велики, Самуил.

И от Търновград тази България при Иван Асен II се издига до нивото на световна сила! И в политически, и във военен план, но най-важното – в духовен и културен аспект! Търновград става водещо средище на просветата, духовността и книжовността в целия славянски православен свят. А Търновската патриаршия - най-високото ни църковно достижение!

Затова след Освобождението държавността също се формира и официализира тук – във Велико Търново! Затова тук е обявена Независимостта!

Заради епидемията днес празникът отново е по-различен. Няма шумни празненства, няма еуфория. Днес трябва да сме смирени, защото сме в най-голямата битка на човечеството след Втората световна война.

Днес най-важно е да си пожелаем да бъдем с близките и приятелите си без пандемия и без страх за здравето и живота им. Затова е по-важно да направим

цивилизационния избор, с който да защитим първо тях, а така и себе си. Избираме здравето, поставяме го на първо място, за да дойдат по-бързо онези добри времена, в които ще празнуваме.

Използвам случая днес, на нашия велик празник на историческата и духовна столица на България – Велико Търново, да благодаря и да се преклоня пред лекарите, пред медицинските служители, които вече година, дори и повече, се борят в тази битка, които спасяват стотици животи! Благодаря на всички, които по един или друг начин помагат в борбата срещу Covid-19!

Благодаря на всички, които въпреки умората и тежестта, спазват мерките! Нека заедно изберем здравето! Нека разумът ни обедини, нека бъде отговорни! Защото именно с дисциплина, ред и единение нашите предци са постигнали най-големите успехи в българската история, в историята на Велико Търново!

Великотърновци са доказали, че изпитанията на времето само са ги правили по-силни. Знаем, че заедно, отговорни и с вяра в науката и медицината ще преинем и през тази криза. Историята помни, че по-страшните кризи са духовните кризи, затова нека помним написаното, завещаното и белязаното от нашите предци, за да сме достойни наследници на Царевград Търнов!

Не сме далеч от успеха! От нас зависи той да дойде по-бързо!

Честит празник! Честит празник, великотърновци! Честит празник, боляри! Бъдете здрави и се пазете!

И от днес инициативата, която е на Великотърновската митрополия, в лицето на Негово Високопреосвещенство Митрополит Григорий, и Община В. Търново, е в 12 часа, всеки ден, в продължение на 33 дни до Великден да бият всички камбани на всички православни храмове и на крепостта „Царевец“ в нашия град – символ е числото 33 – Христовата възраст. Наближавайки този светъл християнски празник – Възкресение Христово, той ще ни донесе надежда, светлина и вяра в по-доброто. Благодаря, Ваше Високопреосвещенство!

Използвам случая също така да поздравя проф. д-р Милко Палангурски, който макар да е роден в село Врабево, Троянско, свързва целия си съзнателен живот с Велико Търново. Той завършва „История“ във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ и става асистент още през 1986 година. Преподавател е в катедра „Нова и най-нова история на България“. Голям е приносът му за утвърждаването на Велико Търново като академично средище, заема редица административни длъжности в университета и понастоящем е заместник-ректор по научната дейност.

Проф. Палангурски е автор на десетки статии, студии, учебници и монографии. Научноизследователските му интереси обхващат политическа и стопанска история на България, конституционно устройство на държавата, дипломатически връзки на България и др.

Проф. Милко Палангурски е един от инициаторите, както разбрахме, денят на Независимостта да бъде официален празник на България и да се чества тук – в старата българска столица. Също така той е част от Инициативния комитет и даде много от себе си В. Търново да бъде провъзгласен за историческа и духовна столица на България. Нека повече да уважаваме такива великотърновци, които са дали от себе си за развитието на нашия град – както в духовността, така и в културата, и в науката.

Благодаря Ви, г-н Професоре!

Също така използвам случая да поздравя носителите на наградата „Велико Търново“ - д-р Иван Цървов и маестро Живко Петров, като им пожелавам още повече успехи в тяхната дейност и да прославят В. Търново не само в България, а и извън пределите на страната ни!

Благодаря! Желая ви хубав празник!

Г-н КАЛОЯН ЯНКОВ: Г-н Председател, заявих изказване от името на група.

Бих искал от името на общинските съветници от „Демократична България“ да поздравя проф. Палангурски за заслужената почит!

Той е известен наш учен, с многобройни публикации в областта на новата и на най-новата ни история, безспорен е приносът му в изследването на парламентаризма в България. Уважаван преподавател и интересен събеседник, от когото винаги може да се научи нещо ново и интересно; понякога дори и пикантно; от историята на нашия Парламент.

Той е човек, който последователно и категорично е заставал в защита на демократичните ценности и винаги е заявявал това открито, затова ние от „Демократична България“ не сме се колебали никога за гласуване присъждането му на това почетно звание.

Честита награда, проф. Палангурски!

Г-н ИВАН АЛЕКСАНДРОВ: Г-н Председател, и аз искам да взема отношение от името на група.

Г-н Председател, уважаеми колеги, ако възприема с внимание квалификацията на един от най-добрите конституционни познавачи – проф. Владимир Владикин, е необходимо да определя по право, че проф. Милко Палангурски е съвременният нотабил.

С таланта и проникновението на исторически анализатор майсторски ни представя онези 230 депутати, които свалят за пръв път фесовете от главите си и обличат дрехи алафранга. От цялата палитра от личности, които визира Палангурски, ярко личат имената на европейските възпитаници като Константин Стоилов, Иван Касабов и плеяда други.

Структурното представяне на строителите на Нова България нарежда проф. Милко Палангурски до техния съвременник Симеон Радев.

Всичко това дава основание и превръща Палангурски в значима фигура в обществения живот на старопрестолния град, водещ изследовател на българската историческа наука за алма матер. Тези компоненти го превръщат в достолепна личност и напълно му прилича да е носител на престижната награда.

Да му е честита!

Г-н ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ: С това изчерпахме дневния ред на сесията.

Бих искал да Ви пожелаая да бъде за последен път такъв тип сесия.
Съжалявам, че трябва да посрещнем празника в такива условия!

Все пак Ви пожелавам, колкото може да се повеселите!

Честит празник, колеги, и на добър час!

Поради изчерпване на дневния ред заседанието беше закрито в 11.00 часа.

ВЕНЦИСЛАВ СПИРДОНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ
ВЕЛИКОТЪРНОВСКИ
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

РОСЕН ИВАНОВ
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ

КАЛИНА ШИРОКОВА
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЮЛИЯ ТОНКОВА
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ

ТОДОР ТОДОРОВ
ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ

ПРОТОКОЛИРАЛ:
/М. Филипова/